

Между туй Калипса са обладаваше отъ радостъ за едно таквози коработрошеніе косто докарваше на острова ѝ сына на Одиссея, толкози приличенъ на баща си. Тя пристѣпни къмъ него; и, безъ да показва че го знае кой е. „Отъ дѣ земате, каза му тя, тѣзъ дързостъ да стѣпите на моя островъ? Знайте, младый страннико, че человекъ не дохожда безнаказанно въ моеето владѣніе.“ Тя са стараеше да прикрие съ тѣзи заплашителны думы радостта на своето сърце, която неволно свѣтяше на лицето ѝ.

Телѣмахъ ѝ отговори: „О вый, каквато и да сте, смъртна или богыня (съ сичко че на гледъ не може да вы помысли человекъ освѣнь за едно божество), ще ли бждете безчувственны къмъ злополучіето на единъ сынъ, който, като търси баща си посрѣдъ вѣтроветъ и волнытъ, видѣ кораба си строшенъ о вашытъ канары?“ „Кой е прочее вашійтъ баща когото търсите?“ повтори богынята. „Той са нарича Одиссей, рече Телѣмахъ; той е единъ отъ царетъ, които, слѣдъ една десетъгодишна обсада, съборихъ прочутата Троя. Неговото име станъ славно во всичкиа Гръція, и во всичкиа Азія, чрезъ храбростта му въ сраженіята и еще повече чрезъ мждростта му въ совѣтытъ. А сега като са скита по сичкото пространство на моретата той обыкаля найстрашнытъ подводны канары. Отечеството му са вижда че бѣга отпредъ му. Пенелопа (а), жена му, и азъ, който съмъ неговъ сынъ, изгубихмы надѣждата да го видимъ отново. Азъ плавамъ съ сѣщытъ опасности какъто и той за да са науча ждѣ е. Но що думамъ! Може бы да е той сега заробенъ въ дълбокытъ бездны на морето. Смили са

(а) Пенелопа бѣше дъщеря на Икара и на Перивея, и супруга на Одиссея, неподражаема въ цѣломждріето си. Омиръ я нарича умна и благоразумна заради высокото ѝ благоразуміе. За нея е съставена приказката, че за да са отърве отъ предложеніята за бракъ отъ страна на разны искатели тя имъ са вричала, но като си истъчала платното; но туй което тя истъкавала денемъ, нощемъ го развалила и тѣй платното оставало недотакано и са отървала отъ да испълни желаніето на искателитъ си.